

tringer, idet han finder Vilkaarene i det Hele taalelige og antagelige. Der maa ogsaa lægges Mærke til, at vi opnaae det store Gode tillige at komme i Forbindelse med Syden, at vi tillige faae en fjesvigft Bane. Naar vi dertil føie, at vi faae vore Obligationer modtagne til en Cours af 96; faa siger jeg, at Contracten i det Hele taget dog er faa jevnt taalelig, og at der er Anledning for os til at gaae ind paa den. Hvad det angaaer, at det Par Millioner £, som vi ville komme med paa Markebet, ſkulde kunne udøve nogen Indflydelse paa vore Obligationers Priis, da troer jeg virkelig, at det vil være ſom en Draabe i Havet. Nei, jeg troer, at det tværtimod vil styrke vor Credit. Vore Papirer maae være noget kjenbte og udbredte, inden de egentlig faae Søgning og finde deres Marked; men at troe, at 2 Millioner £ ſkulde paa Verdensmarkedet kunne udøve den ringeſte ſtadelige Indflydelse paa vor Credit, det er den ærede Rigsdagsmand aldeles ikke berettiget til at antage. Een Ting vil jeg dog tillade mig at henlede den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa, nemlig om han virkelig troer, at vi i 25 Aar ville kunne indſkrænke Jernbaneanlægene i Sydland til, hvad der her er beſtent; troer den ærede Rigsdagsmand ikke, at dette System i Løbet af 25 Aar vil blive fuldſtændiggjort, at det vil modtage en bethdelig Forøgelse, der tillige vil indvirke paa Tverbanens Forrentning; thi det er jo aabenbart, at man ved Fortfattelse af Banen ſjydpaa tillige vil forøge Tverbanens Forrentning. Har nu desuden den ærede Rigsdagsmand ikke lagt Mærke til een Ting, nemlig at Garantifystemet, hvorfordeelagtigt det end i mange Henſeender er, dog har, ſaaledes ſom Contracten er affattet i Henhold til Loven, den Mangel, at vi, derſom der i de første Aar kun er ringe Indtægter, komme til at udrede hele Forrentningen; derſom Banen i de første Aar ikke mere end netop betaler Driften, komme vi til at udrede de 4 fulde pCt. af den hele Anlægscapital af 8 Millioner; men derſom Tverbanen nu i Aarenes Løb ved Udvidelse af Systemet bringes til mere og mere at forrente ſig, derſom den til Slutning bringes til at forrente ſig med 3 pCt., medens den i Begyndelſen ſlet ikke har betalt ſig, og det er meget rimeligt,

ſaa vil den Sum, hvorfor vi komme til at indløse den, beregnes efter de 3 pCt., og den vil være pari, hvis Banen efter de 25 Aars Forløb forrenter ſig med 4 pCt. Naar man ſeer hen til, at det jydſke Jernbanefyſtem inden den Tid dog maa være fuldført, og at Kræfterne allerede maae have udviklet ſig bethdelig, ſaa er det paa ingen Maade vildtſvævende Phantafier; naar vi tage Henſyn til, at derſom Tverbanen om 25 Aar ſkulde forrente ſig med 4 pCt., komme vi efter den nærværende Contract til reent ud at betale 8 Millioner for den, foruden at vi i alle de foregaaende Aar have maattet ſupplere, hvad der mangler i de 320,000 Rdlrs. Rente. Jeg indrømmer villig, at det Hele kommer an paa et Stjøn, det kommer an paa, hvorledes man ſjønner, at Forholdene og Landets Udvikling ville ſtille ſig, det kommer an paa, hvad Tillid man har til Fremtiden. Meget beroer jo i ſaa Henſeende ikke paa Landet ſelv, Meget beroer paa, hvorledes Verdensudviklingen i det Hele gaaer; men hvis man ikke ſeer denne Fremtid altfor mørk, hvis man haaber paa, at Spørgſmaalene ville afvilde ſig nogenlunde fredeligt, eller at deres Løsning ialtſald ikke vil kræve uforholdsmæssig lange Krigsperioder, ſaa troer jeg, at vor Udvikling vil være en ſaadan; at vi, ſelv naar vi blot tage Henſyn til Tverbanen, ville ſtaaе os ved at tage Contracten, ſom den nu foreligger. Forøvrigt kan jeg godt forſtaaе dem, der ſige, at de ønske at ſtaude ſelv om der er forbundet ſinantiſtelle Tab dermed; Tiden og Forholdene ligge jo egentlig ikke ſaa høje, at jeg jo meget godt kan forſtaaе noget Saadant, og det er en Selvfølge, at Regjeriingen ogsaa fra ſin Side maa forbeholde ſig inden den endelige Afgjørelſe alvorligt at overveie alle Forholdene, ſaaledes ſom de foreligger, navnlig vil Contractens Enkeltheder ſærlig for mig være Gjenſtand for den alleromhyggeligſte Overveieſe. Men det forekommer mig, naar man forøvrigt vil gaae ind paa Loven, at det ikke vilde være at ſjænke Regjeringen en altfor overdreven lang Tid, naar man nu vedtog den uden Endringsforſlag, og ſaaledes gav Regjeringen 2 à 3 Dage til fra ſin Side endelig at overveie de forſkjellige Spørgſmaal. Det forekommer mig, at det ikke er ubilligt at